

Sygn. akt II Ca 161/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący - Sędzia SO Jolanta Pratkowiecka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko Z. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 4 grudnia 2012 roku

sygn. akt I C 1684/12 upr

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 161/13

UZASADNIENIE

Pozwany B. S. domagał się zasądzenia od pozwanego Z. B. kwoty 4.322,69 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 maja 2010r. i kosztami procesu.

Sąd Rejonowy w Głogowie nakazem zapłaty z dnia 22 września 2010r. wydanym w postępowaniu upominawczym uwzględnił powództwo w całości. Odpis tego nakazu został wysłany pozwanemu na adres wskazany w pozwie, przy czym przesyłka została zwrócona sądowi z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. W dniu 16 września 2011r. nakazowi temu nadana została klauzula wykonalności. W dniu 1 czerwca 2012r. pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r. oraz wniosek o przywrócenie terminu do złożenia tego sprzeciwu. We wniosku argumentował, że o nakazie zapłaty z 22 września 2010r. dowiedział się dopiero z zawiadomienia komornika o wszczęciu egzekucji, a w dniu 21 maja 2012r. zapoznał się z aktami sprawy sądowej i wtedy zauważył, że doręczenie odpisu nakazu nastąpiło na niewłaściwie adres wskazany w pozwie przez powoda.

W dniu 3 września 2012r. Sąd Rejonowy w Głogowie przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r., a w dniu 4 grudnia 2012r. wydał wyrok w postępowaniu uproszczonym, w którym oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W apelacji powód zarzucił powyższemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

- art. 169 § 1 k.p.c. poprzez przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r., mimo upływu tygodniowego terminu od ustania przyczyny uchybienia terminu,

- art. 169 § 4 k.p.c. poprzez przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty po upływie roku od uchybienia terminu, mimo braku wyjątkowych przesłanek w tym zakresie,

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z faktury VAT nr (...) wystawionej przez powoda w dniu 10 kwietnia 2010r. oraz wezwania pozwanego do zapłaty z dnia 15 czerwca 2010r.,

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywów dotyczących przywrócenia pozwanemu terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz pominięcia dowodu z faktury VAT nr (...).

Powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Spór dotyczył wynagrodzenia za wykonanie przez powoda usługi w postaci dostawy i montażu instalacji c.o. w domu pozwanego. Pozwany zapłacił za usługę 10.000 zł, a wedle powoda winien zapłacić dalszą kwotę 4.322,69 zł. Do pozwu powód dołączył kserokopię faktury VAT nr (...) oraz wezwania pozwanego do dobrowolnej realizacji tej faktury z dnia 15 czerwca 2010r. W pozwie powód wskazał adres pozwanego (...). Na ten adres nastąpiło doręczenie pozwanemu odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 22 września 2010r. Tymczasem jak wynika z zaświadczenia Urzędu Gminy K. z dnia 9 lipca 2012r. pozwany od 1 kwietnia 1969r. jest zameldowany na pobyt stały w miejscowości C., ale pod numerem 80. W apelacji powód nie zaprzeczył tej okoliczności i nie podnosił, by miejsce zamieszkania pozwanego było inne niż miejsce jego zameldowania, w szczególności by znajdowało się pod adresem wskazanym w pozwie. Powód akcentował, że skoro pozwany zapoznał się z aktami sądowymi w 21 maja 2012r., to termin do złożenia przez niego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r. upłynął 28 maja 2012r; wniosek ten wraz ze sprzeciwem złożony został w dniu 1 czerwca 2012r., a zatem po upływie terminu.

W ocenie Sądu Okręgowego, nie ma potrzeby ustosunkowywania się do zarzutów apelacji co do zasadności wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r., bowiem w okolicznościach niniejszej sprawy wniosek taki był zbędny.

Wniosek o przywrócenie terminu jest bowiem wtedy celowy, gdy strona podjęła czynność procesową po upływie terminu (art. 167 k.p.c.). Tymczasem pozwany złożył sprzeciw w terminie przewidzianym w 502 § 1 k.p.c., tj. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia odpisu nakazu zapłaty. W rozpoznawanej sprawie za datę takiego doręczenia można przyjąć co najwyżej dzień 21 maja 2012r., w którym pozwany zapoznał się aktami sprawy, w tym z treścią nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r. W żadnym razie nie można uznać, by doręczenie nastąpiło z upływem terminu do odebrania przesyłki zawierającej odpis nakazu zapłaty, bowiem przesyłka ta została wysłana pozwanemu na niewłaściwy adres. Tymczasem skuteczność doręczenia przewidzianego w art. 139 § 2 k.p.c. w trybie tzw. awiza jest uzależniona od umieszczenia przez doręczyciela zawiadomienia o przesyłce „w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej”. Wskazany w pozwie adres pozwanego, na który wysłano odpis nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r., nie był adresem zamieszkania pozwanego, stąd też nieuprawnione było przyjęcie w oparciu o art. 139 § 2 k.p.c. skutku doręczenia pisma. W konsekwencji za bezskuteczne należało postanowienie Sadu Rejonowego w Głogowie z dnia 16 września 2011r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 22 września 2010r. Zgodnie bowiem z art. 777 §1 pkt 1 k.p.c. tytułem egzekucyjnym może być jedynie takie orzeczenie sądu, które jest prawomocne lub zostało zaopatrzone w rygor natychmiastowej wykonalności. W dacie

wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nakaz zapłaty z dnia 22 września 2010r. nie był jeszcze ani prawomocny ani nie podlegał natychmiastowemu wykonaniu.

Należy wskazać, że orzeczenie sądowe nie uzyskuje waloru prawomocności, jeśli stwierdzenie prawomocności nastąpiło w sposób wadliwy (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 lipca 2002 r. III CKN 657/00, OSP 2004/2/18).

Reasumując, pozwany w ustawowym terminie złożył sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2010r., dlatego też jako bezprzedmiotowy uznać należało jego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu.

Sąd Rejonowy na skutek rozpoznania sprzeciwu pozwanego w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy słusznie oddalił żądanie pozwu. Zarówno przedłożona do pozwu faktura VAT nr (...), jak i wezwanie do zapłaty kwoty 4.322,69 zł, wystawione zostały na niewłaściwy adres pozwanego, stąd brak było podstaw do ustalenia, że dokumenty te zostały pozwanemu doręczone. Ponadto są to jedynie dokumenty prywatne (art. 245 k.p.c.) i skoro pozwany zaprzeczył, by miały one potwierdzać jego zobowiązanie, to pozwany winien w oparciu o art. 6 k.c. wykazać zasadność żądania dalszego wynagrodzenia za wykonanie instalacji c.o. w domu pozwanego, czego jednak w żaden sposób nie uczynił.

Wobec bezzasadności zarzutów apelacji, została ona oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.